

СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

СОФИЯ, 1925

ГОДИНА XX

Пѣсень.

Шушулъ — мушулъ — шушулакъ,
Съ рунтавъ мечешки калпакъ,
Съ поясъ дълъгъ до колѣно
Ида пакъ, дечица, рано,
Да пропжда снѣговетъ,
Отъ рѣкитѣ ледоветъ,
Пакъ да цѣвне като царь
Жълтъ и пламналъ минзухаръ.

Шушулъ — мушулъ — шушулакъ,
Съсъ брада и съсъ кривакъ,
Менъ ме чакатъ млади, стари,
И овцитѣ по кошари,
Да ги пусна изъ баири
Съ буйно весели пастири,
Пакъ да грѣйне като жаръ —
Златень, пролѣтнияъ царъ.

Шушулъ — мушулъ — шушулакъ
Ида отъ небето чакъ;
Съ поясъ дълъгъ до колѣно
Да ви будя сутринъ рано,
Че ще мине лѣстовица
Надъ немирнитѣ дечица.
Чакъ тогава съ будень гласъ
Ще ви кажа кой съмъ азъ.

И. Стубель.